

ברמות של כלה

מאת דניאל בוצר

פרויקט המחזאים 12

הדמויות:

מיכל- החברה הכי טובה של אלי

אלי- כלה ביום חתונתה

גולן- ארוסה של אלי

חדר מלון מפואר בתל אביב. השעה היא 16:00 אחר הצהריים. יום חתונתה של אלי.. בחדר מיכל לבושה בלבוש ערב גברי. סוג של חליפה נשית. ברקע מתנגן השיר של "LOST OF YOU" LP. היא יושבת על השולחן ומכינה לעצמה שורה של קוק. היא מגלגלת שטר כסף ומסניפה. מסדרת את האף ועושה שורה נוספת. מיכל מנקה את השולחן עם האצבע ומעבירה על השיניים.

מיכל: נו? תחזיקי אותי במתח עוד הרבה?

אלי: {מחוץ במה} רגע... סבלנות.

מיכל: אין לנו את כל הזמן שבעולם את יודעת. {נפתחת הדלת ואלי יוצאת מחדר השירותים בשמלת כלה כשהיא מאופרת ומסורקת. פאזזה}

אלי: אני צריכה שתעזרי לי לסגור מאחורה. {מיכל לא זזה} מיכל, הכל בסדר?

מיכל: לא להאמין כמה את יפה.

אלי: כמה?

מיכל: ברמות של כלה. {מחייכות}

אלי: את עוזרת לי?

מיכל: בטח {אלי מסתובבת ומיכל ניגשת אל גבה. היא מתחילה לסגור לה את השמלה} זה הבושם שקניתי לך?

אלי: כן. {מיכל מסיימת לסגור את השמלה אל אלי אך נשארת קרובה אל גבה. היא מעבירה את ידיה על הידיים של אלי ולאט לאט מעבירה את ידיה אל הבטן של אלי ואז אל החזה כאשר אלי מתענגת מהמגע. מיכל מתחילה לנשק את אלי בעורפה וממשיכה למשש את אלי} די. {מיכל לא מספיקה} די מותק, די. {מסתובבת אל מיכל} אסור לנו.

מיכל: למה?

אלי: כי אמרתי.

מיכל: אני רוצה להיות אתך

אלי: אי אפשר.

מיכל: פעם אחרונה.

אלי: היית איתי "פעם אחרונה" שבוע שעבר במסיבת רווקות.

מיכל: אני לא שולטת בזה. את מטמטמת אותי ועוד עם השמלה הזכה הזאת. {אלי מחייכת במבוכה} נו, יש לנו עוד איזה רבע שעה ככה לא?

אלי: אני לא יכולה להרוס את השיער

מיכל: אני ארד לך!

אלי: ממש לא.

מיכל: אבל אף פעם לא הייתי עם כלה...

אלי: גם אף פעם לא היית עם כלב!

מיכל: מגעילה אחת.

אלי: את פשוט חתיכת אגואיסטית.

מיכל: איך אני אגואיסטית?

אלי: במקום לעשות אותי הכי מאושרת שאפשר כמו חברה טובה את חושבת רק על החרמנות שלך.

מיכל: זה לא חרמנות. זאת אהבה. אני אוהבת אותך.

אלי: גם אני אותך.

מיכל: אבל?

אלי: אין אבל...

מיכל: בטח שיש אבל. **{פאזזה}** למה את עושה את זה?

אלי: איפה שמתי את האודם שלי? **{מחפשת את האודם}**

מיכל: ממה את מפחדת כל כך?

אלי: זה פשוט לא ריאלי.

מיכל: מה?

אלי: מה שאת רוצה.

מיכל: למה?

אלי: כי ככה. **{פאזזה}** תראי מיכל, לכל דבר התקופה שלו בחיים בסדר? הגיע הזמן שלי לעבור האלה, לתקופה חדשה. הייתי שמחה אם היית יכולה להבין את זה ולשמוח בשבילי.

מיכל: אז זה מה שאני בשבילך? תקופה? אפיזודה נעורית חולפת?

אלי: ממש לא. את החברה הכי טובה שלי ואני אוהבת אותך וכיף לי אתך אבל הקשר שלנו משתנה מעכשיו, את מבינה? אין יותר את העניינים האלה.

מיכל: לא. אני לא מבינה. אם את אוהבת אותי אז למה את לא מתחתנת איתי?

אלי: אל תהיי מגוחכת

מיכל: אני המגוחכת?

אלי: כי בא לי חיים נורמאליים.

מיכל: מי אמר שנורמאלי זה שווה ערך למאושר?

אלי: אני לא כמוך בסדר? אני לא מתלבשת ככה, אני לא מדברת ככה..

מיכל: מה זה ככה?

אלי: ככה!

מיכל: כמו מה? נו, תגידי את זה... כמו מה?

אלי: כמו לסבית בסדר? אני לא לסבית! **{מוצאת את האודם. הולכת אל המראה ומנסה לשים אותו}**

מיכל: את אכול-שלוקי לסבית. את פשוט גם פחדנית. זה ההבדל בינינו. את מרצה את ההורים שלך, מרצה את הסביבה שלך אבל את יודעת את מי את שוכחת לרצות? את עצמך.

אלי: ואת פשוט תמימה.

מיכל: לפחות אני מרשה לעצמי להיות מי שאני באמת.

אלי: והמחיר שווה את זה? תזכירי לי מתי דברת עם ההורים שלך פעם אחרונה?

מיכל: זאת בעיה שלהם, לא שלי.

אלי: אז לי לא בא על כל הדרמה הזאת בסדר? אני כבר בת 29 והגיע הזמן לחיות חיים נורמאליים. להקים משפחה, לגדל ילדים. ללכת ביום שבת לים עם אבטיח חתוך לקוביות בקופסת פלסטיק ולתת לילדים לאכול. אני אשמה שבא לי להיות כמו כולם? לא רוצה שכל העולם יראה אותי קודם כלסבית ורק אז כבן אדם. **{האודם יצא לה לא טוב} כוס אוחתק!**

מיכל: כולך רועדת, תני לי **{אלי מביאה למיכל את האודם ומיכל מתחילה לשים לה את האודם}** זוכרת את הנשיקה הראשונה שלנו? בטיול השנתי של יא'. כשהמורה חילקה את החדרים ואמרה שאנחנו ישנות יחד בחדר ידעתי שזה לילה שהולך לשנות לי את החיים. ישבנו ודיברנו כל הלילה על כך שלשתינו אין חבר ושמי בכלל ירצה שתיים מוזרות כמונו ואז התחלתי לבכות ואת בלי לחשוב פעמיים פשוט חיבקת וליטפת אותי וזה עשה לי כל כך נעים ואז הלכו לישון יחד במיטה ורגע לפני שנרדמנו נתת לי את הנשיקה הכי מתוקה ועדינה שאפשר לקבל. את גרמת לי להבין מי אני באמת בלילה הזה **{מסיימת לשים לה את האודם}**

אלי: **{מסתכלת במראה} תודה.**

מיכל: את תראי... עוד חודש, עוד שנה...לא יודעת מתי, אבל מה שאני כן יודעת זה שאת עוד תחזרי אליי על ארבע ותתחנני שנשכב.

אלי: אל תבני על זה. מעכשיו זה התפקיד של גולן.

מיכל: זה לא הפריע לך שבוע שעבר.

אלי: זה היה סקס פרידה.

מיכל: את נהנית לשכב אתו?

אלי: הוא יודע את העבודה.

מיכל: כמוני?

אלי: אחרת...מה זה משנה?

מיכל: כי את חיה בשקר.

אלי: את חייבת להבין שלא כולם כמוך.

מיכל: נכון, לא כולם כמוני אבל את כן. אני יודעת את זה.

אלי: איך?

מיכל: אני רואה את המבטים שלך, מרגישה את המגע שלך...

אלי: תגידי לי בכנות. אם היית יכול להיות עם גבר...לא היית מעדיפה?

מיכל: ממש לא.

אלי: אני רוצה חיים פשוטים מיכל.

מיכל: אז תחיי את החיים הפשוטים שלך ולכי תזדייני.

אלי: את יכולה לעשות מה שבא לך כי לך אין דין וחשבון כלפי אף אחד. את שרפת את הקשרים שלך עם המשפחה שלך...עם החברים שלך...עטפת את עצמך בקהילה וחיה לך בסבבה שלך מוקפת באנשים שהם כמוך. אני לא רוצה לשבור להורים שלי את הלב...להרוס לגולן את החיים. טוב לי אתו...את מבינה את זה? הוא גורם לי להרגיש שייכת...משהו שלא הרגשתי רוב החיים שלי....אז למה את מנסה להשאיר אותי אתך שם? לא בא לי להתעורר יום אחד בת 50 מוקפת בחבורה של לסביות ממורמרות נטולות משפחה שחיות בבועה שלהן. עד איזה גיל אני אשב בשפגט? אם היית אוהבת אותי באמת היית משחררת אותי...את כל כך בטוחה בבחירה שלך...בדרך חיים שלך...וכן, אולי אני טועה...אז תני לי לטעות...הדרך היחידה לדעת זה לנסות לא?

מיכל: למה לפרק משפחה יהיה יותר קל? לעמוד מול הילדים שלך ולספר להם שאת בעצם אוהבת בנות...זה יהיה יותר קל? אני מכירה אותך. את תוותר על עצמך למען המשפחה המזויפת הזאת שהקמת ואני לא אהיה שם לתמוך בך.

אלי: למה? למה שלא תהיי שם?

מיכל: כי יהיה לי קשה טוב? יהיה לי קשה לדעת שוויתרת עליי.

אלי: אבל אני לא מוותרת עלייך..

מיכל: את כן.

אלי: את החברה הכי טובה שלי.

מיכל: את האישה שאני אוהבת.

אלי: גם אני אוהבת אותך.

מיכל: לא כמו שאני צריכה שתאהבי אותי.

אלי: אז מה את אומרת ?

מיכל: אמרת מקודם שהכול זה תקופות בחיים והנה מסתיימת לה תקופה ומתחילה תקופה חדשה ואני לא חושבת שיש לי מקום בתקופה החדשה הזאת שלך.

אלי: בטח שיש לך. אני צריכה אותך...

מיכל: אז אני לא רוצה להיות חלק מהתקופה החדשה שלך. מה את חושבת? שאני אגיע לאירועים שלכם ואתסכל מהצד על האישה שאני אוהבת מזייפת לה חיים מושלמים? שאני אבוא למסיבת יום נישואים שלכם ואשחק אותה שמחה בשבילכם? שאבוא ליום הולדת של הילדים הנורמליים המזדיינים שלכם ואשיר להם היום היום הולדת?

אלי: מיכל..

מיכל: עוד כמה דקות גולן בא לאסוף אותך. אנחנו נתנהג יפה, אל תדאגי. לא נעשה דרמה. נחגוג לך את החתונה. אני אהיה השושבינה הכי טובה בעולם...אתקן לך איפור, אעזור לך להחליף שמלות, אדאג שתשתי טוב ובסוף הערב את תלכי עם בעלך הביתה ואני אלך לשלי ומחר בבוקר את תקומי עם הבעל שלך ותמשיכי בחיים שלך ואני אקום ואמשיך בחיים שלי ואת יודעת מה? אמצא לי מישהי אמתית, לא פחדנית שתאהב אותי כמו שאני. בזבזתי עלייך מספיק זמן, חשבתי שאולי יום אחד תאזרי אומץ להודות בפני עצמך מי את באמת אבל התבדיתי. הפסדתי, זה ברור לי אבל מה שהכי כואב לי זה שהפסדתי פעמיים. גם את החברה הכי טובה שלי וגם את האישה שאני אוהבת. את צודקת, אני באמת תמימה. תמימה ומטומטמת. **{מתיישבת על המיטה ובוכה. אלי מתקרבת אליה ומתיישבת לידה. היא מצמידה את ראשה של מיכל אל החזה שלה ומלטפת אותה}**

אלי: אני לא אתן לך להעלם לי מהחיים. תשכחי מזה. אין בן אדם בעולם שמכיר אותי כמוך. אתך אין לי שום סודות...היחידה שידעת עליי הכול. אז נכון, לא נוכל יותר לעשות נעים אחת לשנייה. לגעת ולהתענג אבל את חלק בלתי נפרד מהחיים שלי...וכן, את תבואי לימי הולדת של הילדים המזדיינים שלי ותשירי להם היום היום הולדת ואפילו תקני להם מתנה כי את תאהבי אותם כמו שאת

אוהבת אותי כי את לא יכולה בלעדיי. את מכורה לי כמו שאני מכורה לך...הבנת? הבנת?

מיכל: כן.

אלי: ומי יודע אולי אפילו נזמין אותך להצטרף אלינו מידי פעם אה?

מיכל: מטומטמת...

אלי: אני בטוחה שהוא ישמח.

מיכל: נראה לך שאני אתן לבבון הזה לגעת בי?

אלי: את לא תרגישי כי אני ארד לך.

מיכל: מגעילה.

אלי: לסבית.

מיכל: יש לך מזל שאני אוהבת אותך.

אלי: אני יודעת {בוכה. הן מביטות לרגע אחת על השנייה ומתנשקות. דפיקה בדלת}

אלי: מי שם?

גולן: {מחויץ במה} סתם, רק בעלך לעתיד. אפשר להיכנס?

מיכל: אפשר לעצור אותך? {גולן נכנס לחדר בחליפת חתן וזר פרחים של כלה}

גולן: היום? אפילו סופרמן לא יעצור אותי מלקחת את האישה הסקסית הזאת אל החופה. או אה, הכול בסדר?

אלי: כן.

גולן: אתם בוכות?

מיכל: סתם, מתרגשות...את יודע, בנות.

גולן: מאמי!

אלי: מה?

גולן: תעמדי רגע {אלי עומדת} זה לא להאמין כמה את יפה.

מיכל: גם אני אמרתי לה.

אלי: תודה. {גולן מתקרב אליה ומנשק אותה קטנה}

גולן: זה כאילו שזכיתי בלוטו של האהבה.

מיכל: זה לא כאילו. זכית.

גולן: אבל את יודעת שאת חייבת לתקן את האיפור כן?

אלי: למה, זה מפחיד ככה?

גולן: לא לא...אפשר פשוט לעשות חתונה גותית כזאת את יודעת.

אלי: לך תזדיין.

גולן: למה...זה דווקא קונספט מגניב. אני כבר מדמיין את אימא שלך במחוך שחור עם גרביוני רשת...

אלי: הבנתי, אני הולכת לתקן.

מיכל: לעזור לך?

אלי: לא...זה בסדר. **{יוצאת לשירותים. מיכל מתסכלת על גולן ולא מורידה את העיניים}**

גולן: מה?

מיכל: אתה יודע שאני אזיין לך את הצורה אם תפגע בה כן?

גולן: ברור.

מיכל: אני יותר חזקה ממך, אתה יודע.

גולן: אני יודע.

מיכל: ויותר יפה ממך.

גולן: מסכים.

מיכל: אתה תתייחס אליה כמו נסיכה, הבנת?

גולן: כן המפקד.

מיכל: אתה קצת מפחד ממני?

גולן: כן המפקד.

מיכל: יופי... **{פאוזה}** אתה מתרגש?

גולן: עוד שניה יש לי פיפי במכנסיים

מיכל: אתה בחור טוב גולן. יום אחד אולי נעשה שלישיה.

גולן: **{מסמיק}** מה?

מיכל: מה? **{אלי חוזרת מהשירותים מאופרת}**

אלי: אני יפה?

גולן: ברמות של כלה. מאמי...

אלי: מה?

גולן: אנחנו מתחתנים היום.

אלי: אני יודעת.

גולן: את עוד יכולה להתחרט...

אלי: לא רוצה.

גולן: בטוחה?

אלי: אממ אממ

גולן: אני אוהב אותך {מתנשקים}

אלי: גם אני אותך.

גולן: נזוז? יש לנו חתונה על הראש

אלי: כן.

גולן: {אלי לוקחת את התיק שלה. גולן פונה למיכל} את באה?

מיכל: כן בטח. עוד רגע... אנצל את השירותים פעם אחרונה וארד

אלי: תביאי את המזוודה?

מיכל: בשביל זה אני כאן לא?

גולן: מחכים לך למטה {יוצאים גולן ואלי. שוב נכנס השיר מההתחלה, מיכל מוציאה את הכלי של הקוק, מכינה שורה, עושה אותה עם שטר. מסדרת את האף, מסדרת את עצמה ויוצאת מהחדר}

סוף